

Zaměřeno na Království

Roč. 24 č. 5

Anthony Buzzard, editor

Únor, 2022

Odhalení

Barbara Buzzard

"V této zemi je dnes možné vykonávat očekávanou práci protestantského sboru bez jakéhokoli odkazu na Bibli."¹

A to bylo řečeno před několika lety! Člověk by si mohl myslet, že jsme dospěli do stejné situace jako někteří v anglikánské církvi, kde by bylo trapné vzít si Bibli do kostela, nahlížet do ní nebo ji nadhodit v rozhovoru. Typičtější však je, že se přečte Písmo a pak se přednese homilie, což má přispět k iluzi, že člověk "dostává" Bibli. Jak se naše společnost stále více vzdaluje od Bible, doplňujeme ji psychologii, podpůrnými skupinami, semináři, skupinami setkávání atd. Ty všechny mohou mít své místo, ale jsou vůbec platné? Uznal by Ježíš tyto náhražky za svou církev? Najde víru, až se vrátí? (Lukáš 18:8).

Až Ježíš přijde, bude velkým odkrývačem, velkým odhalovačem všech podvodů, velkým rozdělovačem špatnosti a Pravdy. Písmo nám říká, že existuje ona nepostradatelná vlastnost potřebná k záchraně – láska k Pravdě (2 Te 2:10). Jistě by to musela být *aktivní* láska k Pravdě, protože opak lásky k Pravdě znamená *odmítání* (aktivní) věřit Pravdě.

Nejenže musíme milovat pravdu, ale musíme také nenávidět zlo a špatnost. (To by z naší strany vyžadovalo soudnost.) "PÁN miluje ty, kdo nenávidí zlo."²

Zdá se, že ačkoli je příjemnější to ignorovat, jako křesťané máme mnohem víc co dělat, než jen "sedět potichu" nebo se "schovávat". Naše vnímání toho, co se od nás vyžaduje, závisí na té šabloně, kterou jsme si mentálně osvojili. (A ty mohou být chybné.) Věřit jako křesťan není pasivní; není to snadné; nepřichází to s příslušností. Odchod do důchodu je příkladem vzoru, který by možná bylo třeba přehodnotit. Mohu vás jemně odradit od myšlenky být navždy v pohodlí? Žít znamená pracovat. A my víme, že se máme zabývat Božím dílem. Mluvíme o napodobování Ježíše, ale nesmíme zapomínat, že

všechno, co Bůh vykonal v Ježíšově životě, má nyní pokračovat v jeho lidu a skrze něj. Odchod do důchodu neruší naše povinnosti plnit Velké poslání. To neruší náš požadavek být produktivní.

Slovo "dospělý" má v současnosti jiný význam. Používá se jako sloveso, například ve slově "dospět". (To se mi líbí mnohem víc než některá zájmena, která jsme nuceni používat.) Když jsem nedávno vedla lekci pro mládež, považovala jsem za nutné poopravit myšlenku, že být dospělý činí člověka odvážným. Není tomu tak! Odvaha nepřichází s příchodem 21 let. A pokušení, kterým v dospělosti čelíme, se jen zvětšují. Dokonce i ta, o kterých si myslíme, že by mohla mít minimální dopad – typu "nechat to plavat" -, nás vedou ke snadnému přijetí změkčilého životního stylu (i když k němu může patřit i církev).

Nepořádek, v němž se nacházíme

Ó, jakou škodu napáchali ti pastoři, kteří se podobají psům, kteří neumějí štěkat! Někteří z nich nechali Pravdu uklouznout, nechali ji překrýt tradicí, zahalili ji tajemstvím. Není zajímavé, že pastoři málokdy vyzývají k výzkumu nebo studiu, aby si potvrdili, co se říká? Neodvažují se. Ze všech desítek a desítek skutečných příběhů, které jsme slyšeli o jednotlivcích, kteří šli za svými pastory, aby se zeptali, jak je možné, že to, co slyší z kazatelny, se zdá být v rozporu s Písmem – nikdy pastor nevyjádřil uznání nebo slib, že se na toto téma podívá. A podobně, když se pastoři dozvědí, že někteří členové jejich sborů nevěří tomu, co se v dané církvi učí, většinou jim řeknou, že mohou zůstat, pokud se nebudou snažit učit nebo mluvit o svých alternativních názorech. Jaká tragédie! Místo aby byli pastýři, kteří vedou svá stáda k vodě, jsou zlou pohromou. Pastýři mají bdít, a proto varovat. Mají nás upozornit na to, v jakém nepořádku se nacházíme, ukázat nám v Písmu, proč tomu tak je, varovat nás před tím, co přijde, na co si dát pozor a jak být připraveni. A pak nás ujistit o jediném léku, který

¹ Elizabeth Achtemeier, *The Old Testament and the Proclamation of the Gospel*, 1973, s. 13

² Ž 97:10. Také Ž 45:7; Př 8,13; Amos 5:15; Heb 1:9.

Písmo schvaluje, a tím je návrat Pána Mesiáše a nastolení Božího království.

Zastavte ten kolotoč

Ztrátu Bible v církvi ilustruje skutečnost, že to, co se předává v nedělní škole, je mnohdy pouhým souhrnem nejpoblábnějších světských, morálních a společenských hodnot té doby. Ano, často se slouží ústy a skutkem utek', ale faktem je, že Písmo ztrácí půdu pod nohama děsivým tempem. "Kultura zrušení" tu byla dávno předtím, než se stala zjevnou. Někteří pastoři dokonce nejsou ochotni při kázání použít biblický text. V církvi panuje "podivné mlčení o Bibli."³

Je to dlouhodobá maškaráda, která nevyhnutelně povede k hluboké krizi, stejně jako se to stalo v našem školství. *Mysleli jsme si*, že jsme křesťanský národ. *Mysleli jsme si*, že víme, co se v našich školách učí. To, co začalo možná jako podzemní nebo pokoutní hnutí, které nás chtělo odloučit od našeho přesvědčení, se vyvinulo v úskočné opuštění Bible. Zaspali jsme a nevšimli si "pozlátka" - tj. něco odchází zadními dveřmi, ale téměř nepozorovaně nastupuje nová a vylepšená verze, překrytá podobnou a zvukově dobrou a pozitivní fasádou, kterou by odhalil jen odborník.⁴

Nutně potřebujeme nápravu; obsah Písma byl nahrazen. Jak řekl A. W. Tozer: Místo abychom usilovali o Boha, "s Bohem jsme se rozešli".

Bible se v církvi ztratila?! Ale jak máme najít Boha bez jeho Písma? Všude jsou podvody, okliky a změny. Jak mají být ovce nakrmeny? Jak najít odpovědi? Jak se zotavíme? "Tuto situaci nelze brát na lehkou váhu, protože pokud není život církve zakořeněn a živěn Biblí, nemá možnost být křesťanským ... Skutečnost, že se Bible v církvi ztrácí, je proto krizí nejzávažnějších rozměrů. Hrozí nám, že ztratíme veškerý vztah k jedinému Bohu, který existuje, což ovšem znamená, že nám hrozí chaos a nakonec úplná smrt."⁵

Obrat zády k pravdě

Je velmi populární říkat "nemáme soudit". Jak je to možné, když nám Písmo znovu a znovu říká, *jak soudit*. Jak je to možné, když se říká, že soudit nebo spravovat, určovat nebo řídit je právě to, k čemu

budeme povoláni?⁶ Jistě, slovo "soudit" získalo negativní konotaci, ale z biblického hlediska je zákaz soudit ve skutečnosti zákazem *odsuzovat*. A tak se stalo, že se sekulární a křesťanská společnost spojily v tomto zatracení proti souzení. To je velmi nebezpečné, protože nám hrozí, že nebudeme vynášet kritické soudy, které rozlišují dobro a zlo, Pravdu a omyl. Stáváme se tak obětí přijímání odporného (podle biblických měřítek) chování. Myšlenka, že bychom neměli soudit, jak se běžně vyjadřuje, by vedla k duševní chudokrevnosti. Vede nás k tomu, abychom byli pro druhé hrozným příkladem a dovolili, aby strach z člověka byl v našem chování na prvním místě.

Umožňuje nám to omlouvat se za to, že jsme nevyjádřili svůj názor nebo námítku, ale že jsme se nechali unášet proudem. To podporuje slabost a křehkost a představu, že máme *právo se skrývat*. Mlčet k věcem, na kterých záleží, není správné. Dnešní slova "stačí se jen postavit" fungují v nejrůznějších kruzích, aby se něco změnilo. V životě křesťana by měly fungovat tím spíše, že se máme bát Boha, a ne člověka. Mlčet k biblickým otázkám, jako je potrat, tedy odebrání nevinného lidského života, není pro křesťany možné. Co je rouhavé pro Boha, mělo by být rouhavé i pro nás.

Všimněte si prosím, že když mluvíme o souzení/řízení/vedení jako o naší úloze v Království, zaměřujeme se na *spravedlnost*, tedy na to, co zkoumají naši soudci Nejvyššího soudu ve věci Roe v. Wade. Netouží vaše srdce po spravedlnosti, po tomto krásném řešení tolika zla, které napadlo náš svět? Ježíšův plán sdílet s námi výkon spravedlnosti je to, co činí naši roli v Božím království tak vzrušující. Kéž nám Kristova mysl umožní ocenit tento skutečně neuvěřitelný příslib a kéž jsme se na tuto práci připravili: "pro ty, jejichž smysly byly praxí vycvičeny k rozlišování dobrého od zlého" (Heb 5:14). Můžeme skutečně doufat jen v to, po čem skutečně toužíme; modleme se za vašeň a lásku ke spravedlnosti a touhu *konat* spravedlnost.

Nesoudíme, abychom odsoudili, ale abychom rozlišovali. "Co jiného od tebe PÁN žádá, než abys **konat spravedlnost**, miloval laskavost a pokorně chodil se svým Bohem?" (Mich 6:8). *Konat spravedl-*

³ Název knihy Jamese Smarta.

⁴ Neměli bychom právě takoví být jako křesťané?

⁵ *The Old Testament and the Proclamation of the Gospel*, s. 15

⁶ Dalšími pracovními názvy nebo rolemi mohou být moderátor, supervizor, poradce, které nemají negativní konotace.

nost není zakázaný, hněvivý druh chování. Ve skutečnosti jde ruku v ruce s pokorným chozením a milováním laskavosti! Má daleko k tomu, aby bylo nelaskavé, přísné a ukazovalo prstem. Je možné, že jsme si to jen špatně vyložili? Boží spravedlnost souvisí s láskou. Je možné modlit se za milost a pravdu a nemilovat spravedlnost? Láska ke spravedlnosti a touha podílet se na ní jsou přirozeným výsledkem nenávisti ke zlu, která je nám přikázána: "Nenávidíte zlo a milujte to, co je dobré, přetvořte své soudní síně v pravé síně spravedlnosti" (Amos 5:15). Spravedlnost je opět spojena s láskou: "Zcela zapomínáte na spravedlnost a lásku k Bohu" (Luk 11:42).

Musíme se mít na pozoru nejen při odstraňování Bible, ale musíme být ve střehu, pokud jde o "přídavky", "přísady" a kombinované taktiky. Tento týden jsme měli příklady obojího, když jsme se setkali s pastorem, který používal Bibli, aby dokázal, že se Ježíš mýlí! A za druhé jsme byli požádáni, abychom uvěřili, že se člověk může hlásit k buddhistické filozofii a zároveň být křesťanem. Je to doba všeobecného klamu.

Jako poslední demaskující myšlenka: post-biblický je post-pravdivý.

Pavlův příklad priorit Království

Kenneth LaPrade, Texas

Své dlouholeté zkušenosti, které mám již více než 49 let (od svých 18 let), mohu shrnout takto: Jsem bývalý dispenzacionalista, který konečně poznal evangelium o Božím království! Doufám, že si dokážete představit, že to znamená docela zázračnou změnu, protože klasický dispenzacionalista odsouvá Ježíšova skutečná slova (a zejména jeho odvážné poselství o Království) do předchozí "dispensace" nebo časového období. Stejně jako Saul z Tarsu prošel drastickou změnou od nepřátelství vůči Ježíši a jeho následovníkům k opravdovému přilnutí k Ježíši jako pomazanému Mesiáši, tak i my se můžeme výrazně změnit, i když jsme dříve po desetiletí tvrdošjně trčeli v bludných kolejích! V The Way International (TWI) jsme byli v jistém smyslu přesvědčenými "pavlisty" a Pavlovy církevní listy jsme považovali za zcela výlučně "adresované křesťanům", což bylo v příkrém rozporu (podle naší zaslepené mysli) s Ježíšovým zastaralým učením, které je prezentováno ve čtyřech evangeliích. Přesto je zde patrná nesmírně smutná ironie v tom, jak špatně

jsem (jako zarytí dispenzacionalisté) kolektivně pochopili Pavlův biblický příklad a učení! Ačkoli se nyní stavím **proti** neústupnému myšlení, které jsem (na určité úrovni) tak tvrdě zastával více než třicet let, pokorně tak činím, aniž bych haněl milované lidi, kteří se nechali zmást spolu se mnou. Díky úžasné Boží milosti je transformační **změna** vždy reálnou a schůdnou možností! Chvála Bohu za to!

Pavel napsal: "I kdybyste měli deset tisíc vychovatelů v Mesiáši, nemáte mnoho otců, protože v Mesiáši Ježíši jsem se stal vaším otcem skrze evangelium. Prosím vás tedy, abyste byli mými napodobiteli" (1 Kor 4:15-16). Napsal také: "Následujte můj příklad, jako já následuji příklad Mesiáše" (1 Kor 11:1). Podobná nabádání uvedl i v dalších verších, například ve Filipským 4:8-9. Ačkoli tedy existuje mnoho nadšených biblických vzorů (a dalších dynamických příkladů), které lze napodobovat, na Pavlově soustředěném napodobování Mesiáše je něco zcela zvláštního.

Skutky 20:17-37 jsou úžasnou částí, která se zaměřuje zejména na Pavlův horlivý vzor věrné poctivosti navzdory zdrcujícímu tlaku a překážkám. Ve verších 20-21 a 31-32 se mimo jiné píše: "Já [Pavel] jsem se neostýchal hlásat vám cokoli, co bylo užitečné, a učil jsem vás veřejně i dům od domu. Svědčil jsem Židům i Řekům o pokání [změně srdce a životního směřování] vůči Bohu a o víře v našeho Pána Ježíše Mesiáše... Buďte tedy na stráž! Nezapomínejte, že jsem po dobu tří let nepřestával všechny napomínat, ve dne v noci, se slzami v očích. A nyní vás svěřuji Bohu a evangeliu – slovu jeho milosti, které je schopno vás vybudovat a dát vám dědictví mezi všemi svatými." Spolu s Pavlovým naprostým závazkem podobným Ježíšovu (Jan 15:15), že jim nezatajuje **nic**, co by jim bylo k užítku, ve stejném kontextu Skutků 20 (verše 24-25) zcela **ztotožnil** plně zvěstované "evangelium Boží milosti" s "kázáním Království". Tato pravda představuje hlavní důraz na Království týkající se Pavla v celé knize Skutků!

Můžeme mít na paměti, že v jižní Galácii (Sk 13 a 14) Pavel a Barnabáš navzdory pronásledování **pozbuvovali** k setrvání ve víře slovy: "Do Božího království vcházíme skrze mnohé zkoušky" (14:22). V Efezu je Pavel **přesvědčoval** o Božím království (19:8). Proč by se vůbec někdo obtěžoval "přesvědčovat" lidi o zastaralých střípcích z historie, které už nejsou aktuální? Také v 28:16-24 vidíme, že Pavel mluvil s některými předními Židy v Římě,

vysvětloval od rána do večera, svědčil o Božím království a snažil se je přesvědčit o Ježíši. Pak přichází rozhodující závěr knihy Skutků (28:30-31), v němž má Pavel relativní svobodu (přičemž si na dva roky pronajal dům), i když byl vězněm: "přijímal všechny, kdo k němu přicházeli, hlásal evangelium o Božím království a učil o Pánu Ježíši Mesiáši s naprostou otevřeností a bez omezení". Na základě jasných a hojných důkazů v celé knize Skutků, jak je vidět výše, by bylo nesmírně přitaženo za vlasy teoretizovat, že Pavel oddělil své vlastní kázání evangelia od Ježíšovy dominantní a důsledné teze: Čiňte pokání (změňte se) nyní kvůli jistotě blížícího se Božího království!

Když se Pavel oficiálně obhajoval před Felixem (Sk 24:10-21), ukázal, že se nebojí špatného zacházení ani ze strany Židů, ani ze strany Římanů. Moudře využil této příležitosti, aby odvážně zvěstoval to, na čem mu nejvíce záleželo. "Ale toto vám vyznávám: Já sloužím Bohu našich otců podle cesty, kterou nazývají sektou, a věřím všemu, čemu učí Zákon a co je psáno v prorocích. Mám stejnou naději v Boha jako oni, že dojde ke vzkříšení spravedlivých i nespravedlivých [nadcházející, zásadní skutečnosti Království]. Proto se snažím mít vždy čisté svědomí před Bohem i před lidmi" (24:14-16). Jak zásadní postoj: mít **svědomí**, které se bojí Boha – kvůli autentické naději na Království!

Ve Skutcích 26 se Pavel znovu obhajoval před Agrippou a Festem a horlivě se snažil oslovit ostatní přítomné relevantními pravdami evangelia o Ježíši (26:4-29). Ve Skutcích 27 se pak velmi láskyplně a s modlitbou staral o 276 "bližních" na lodi, mluvil o Božím povzbuzení a zajišťoval jim jídlo, aby mohli přežít ztroskotání (27:21-26). Pokud víme, pouze tři z nich na lodi (Pavel, Lukáš a Aristarchos) byli věřící.

Když Pavel psal (1. Timoteovi 6. kapitola) o postoji "otroků" (námezdních služebníků) k pánům, zdůraznil svou nekompromisní oddanost **rozumným a zdravým** slovům samotného Ježíše! Zdaleka neodděloval své vlastní myšlenky evangelia od Ježíšových (podle tradice neoblomných dispensacionalistů), ale napsal: "Jestliže někdo učí jiné nauky a nesouhlasí se **zdravými** slovy, totiž s učením, které dal náš pán Ježíš Mesiáš, a tedy s učením, které podporuje zbožnost, je domýšlivý a ničemu nerozumí" (v. 3-4a). Toto téma **rozumných a zdravých slov** (jakým učil Ježíš ve čtyřech evangeliích) je dále zdůrazněno v několika verších v listech Timoteovi

a Titovi. Ve 2. listu Timoteovi 1:13-14 se píše: "Pevně se drž vzoru **zdravých** slov, která jsi ode mne slyšel, ve víře a lásce, které jsou v Mesiáši Ježíši. Střež tento **dobrý poklad**, který ti byl svěřen skrze svatého ducha, jenž v nás žije." Můžeme mít na paměti, že Ježíšova vlastní slova "jsou duch a jsou život" (Jan 6:63). V listu Titovi 1:9 čteme: "Musí se [opravdový starší] držet věrného slova evangelia, jak bylo vyučováno, aby byl schopen, jak povzbuzovat druhé tímto **zdravým** učením, tak i vyvracet ty, kdo mu odporují." (Mat 16:9).

Možná, že 2 Timoteovi 2:22-26 v jistém smyslu ilustruje potenciální účinnost Pavlova horlivého příkladu používání **rozumných, zdravých** slov – zatímco Timotea nabádá, aby dělal totéž. "Utíkej před špatnými touhami mládí a usiluj o poctivost, víru, lásku a pokoj ve společenství s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce. Odmítej však hloupé a nevědomé spory, protože víš, že vyvolávají jen konflikty. A služebník Páně se nesmí pouštět do konfliktů, ale musí být ke všem laskavý, schopný učit a trpělivý, s mírností napravovat odpůrce. Snad jim Bůh dopřeje pokání vedoucí k poznání pravdy a oni se vzpamatují a uniknou z ďáblovy pasti poté, co se jim nechali zajmout, aby plnili jeho vůli." Jak mocnou možnost vysvobození z otevřeného zla přináší jemné a trpělivé používání **zdravých slov**!

Ačkoli Pavlovy spisy mohou obsahovat některé věci, které jsou obtížně srozumitelné, jsou pečlivě považovány za Písmo (2 Pet 3:14-18), které by **nikdy** nemělo být překrucováno pošetilým, destruktivním způsobem, jako je (například) užívat v **rozporu** ("dispenzačním" způsobem) s Ježíšovým relevantním poselstvím evangelia o příchodu Božího království!

Ačkoli Pavlův platný příklad zaměřený na Království září ve více než polovině Skutků a ve třinácti podnětných dopisech, zakončíme tuto velmi zběžnou studii výčtem šesti klíčových bodů týkajících se Pavlova vzoru, který nyní můžeme nadšeně napodobovat:

1) Pavel byl po celá desetiletí horlivým kazatelem a učitelem evangelia o Božím království a nezatajil **nic**, co bylo pro jeho posluchače užitečné. Jeden z příkladů se týká jeho služby v Tesalonice. Ačkoli tam byl jen několik krátkých týdnů (Sk 17:1-9) a pod tlakem okolností musel odejít, Pavel jim ve dvou dopisech napsal podrobné pravdy o nadcházející naději, včetně toho, jak svádějící časy budoucího

člověka hříchu (Antikrista) budou předcházet Ježíšovu návratu (2 Tes 2. kapitola).

2) Pavel se nenechal rozptylovat finančním ziskem; tvrdě pracoval rukama (Sk 20:33-35), byl výrobcem stanů. Nesměšoval finanční zisk se zbožností (1 Tim 6:5-11), což je omyl, který je tak běžný u mnoha moderních zastánců "evangelia prosperity". Když Pavel jako vězeň potřeboval od Filipských štědrouti finanční pomoc, přijal ji ze zcela etických pohnutek (Flp 4:10-19).

3) Pavel nešířil informace pouze chladným, odtažitým, byrokratickým způsobem! Osobně a důvěrně vyléval lidem své srdce a život (jak jsme krátce viděli ve zmínce o kapitole o ztroskotání lodí, Skutky 27). Viz 1. Tesalonickým 2 a 2. Korintským 6 a 7. kapitolu.

4) Pavel byl pozoruhodným příkladem mimořádné trpělivosti a porozumění, přičemž jednal jemně s lidmi na různých úrovních vzdělání a vyspělosti. Dokázal se mistrně "stát vším pro všechny lidi", aby některé zachránil nebo získal (1 Kor 9:19-23; Řím 14:1-15,7; Sk 21:17-26). S lidmi, kteří ještě potřebují růst a zrát, nevystupoval tvrdě a dogmaticky.

5) Zároveň (ačkoli byl velmi trpělivý) se nezdráhal odvážně objasňovat pravdy nové smlouvy. Naléhavě vyvracel chybný legalismus spočívající v pokračování v podřizování se obřizce a dalším starozákonním požadavkům (Sk 15:1-3; Kol 2:16-23 a celý list Galatským). Skutečně dosáhl a **byl příkladem** rovnováhy mezi trpělivou mírností (bod 4) a nekompromisním, odvážným prosazováním (bod 5), aby mohlo být jasně sděleno autentické evangelium. Pavel se úspěšně vyhnul běžným nástrahám upadání do neplodných, přehnaných extrémů.

6) Posledním bodem je Pavlova věrná oddanost jako člověka neustálé modlitby. Vzorové modlitby ve Filipským 1:3-11, Koloským 1:3-12, Efezským 1:15-21 a 3:14-21 naznačují jeho stálý, srdečný závazek pomáhat druhým vytvářet plodné životy s hlubokou duchovní moudrostí a porozuměním. Místo toho, aby se nechal rozptylovat světskou politikou (jak je tomu v dnešní době u mnohých), jednoduše Timoteje povzbudil, aby se za takové vůdce ve světě modlil (spolu s modlitbami za všechny bližní) - aby nám Boží zásahy pomáhaly vést klidný, tichý život se vši zbožností a důstojností (1 Tim 2:1-5) a abychom dospěli k poznání ústřední pravdy celé Bible: "totiž že je jeden Bůh a jeden prostředník

mezi tímto jediným Bohem a lidstvem, Mesiáš Ježíš, který je sám člověkem."

Ačkoli bychom mohli přidat další aspekty Pavlova vrcholného příkladu napodobování a následování Mesiáše Ježíše, těchto šest bodů může sloužit jako jednoduchý soubor připomínek, když se neustále modlíme (Mat 6:10), aby přicházející Boží království přišlo sem na zem. Stejně jako Pavel, který ke konci svého života věděl, že za svůj **dobry boj** bude bohatě odměněn korunou spravedlnosti (2 Tim 4:6-8), můžeme i my "milovat jeho zjevení" a být věrní živým pravdám zaměřeným na Ježíše, kterým Pavel učil a které napodoboval. Ježíšovo nepopiratelné, historické vzkříšení je předobrazem a důkazem konečného Božího plánu vzkřísit všechny mrtvé při mocném pánově návratu (1 Kor 15.kapitola) a uvést do svého království a našeho mocného, jistého, královského dědictví. Zdaleka nejde jen o pouhé zbožné přání (že Bůh skrze Ježíše nakonec vše napraví), ale měli bychom být podobně jako Pavel pevní, neochvějní, stále vytrvalí v pánově díle a vědět, že naše práce pro pána není marná (1 Kor 15:58).

Relevantní, poměrně nedávná kniha, kterou doporučuji, je *Paul: Biography* od N. T. Wrighta.

Různá novozákonní označení evangelia o Království

Následující seznam výrazů uvádí nejprve "hlavní definici" evangelia a poté uvádí ekvivalentní názvy evangelii, které se vyskytují v celém Novém zákoně. Veškerá evangelizace v Bibli je evangelizací o Božím království, jak ji hlásal Ježíš. Všechny výzvy ke spáse nejsou výzvami "k cestě do nebe", ale k *dědictví Božího království*. Následování Ježíše zahrnuje používání jeho terminologie, ne naší vlastní. Mluvit jako Ježíš (samozřejmě s přihlídnutím k překladu do našich rodných jazyků!) znamená myslet tak, jak to dělal a dělá on.

Spojíme-li odkazy na "evangelium o Království", "evangelium" a "kázání" nebo "hlásání", zjistíme, že existuje asi 325 odkazů na evangelium o Království. "Věřit" v Novém zákoně znamená věřit v "evangelium o Království a ve jméno Ježíše Krista" (Sk 8:12). Další verš (Sk 8:13) říká, že Šimon "uvěřil", tj. uvěřil v evangelium o Království a v Ježíšovo jméno (program). To je význam křesťanské víry (v Šimonově případě víra nevydržela).

Ve Skutcích 28:24 se někteří nechali přesvědčit evangeliem o Království (v. 23) a někteří neuvěřili.

Uvěřit tedy v Novém zákoně znamená nechat se přesvědčit o Božím království a o Ježíši.

Boží království je klíč, který odemyká tajemství Ježíšova učení a dává nám poznat Boží plán pro nás samotné, pro celé lidstvo a pro budoucnost této země.

"Rodičovská definice" evangelia pochází od samotného Ježíše, který je vzorovým představitelem evangelia (Heb 2:3). Ježíš byl původním zvěstovatelem evangelijního poselství o Království (krátce ho představil Jan Křtitel, Mat. 3:2, a poté hlásáno Ježíšem počínaje Mat. 4:17). Evangelium přichází s konkrétní definicí. Jeho primární a základní název se objevuje osmákrát:

Evangelium o Božím království

(Mat. 3:2; 4:17, 23; 9:35; 24:14; Luk. 4:43; 8:1; 9:2, 6, 11, 60; 10:9; 16:16; Skutky 8:12; 19:8; 20:25; 28:23, 31)

Bůh vychovává svůj lid, aby napravil velmi poškozený svět. Stejně **evangelium o Království** popisuje celá řada zaměnitelných frází.

= **slovo** o Království (Mt 13:19; viz 2 Tim 4:1-2; Zj 1:9).

= **Boží evangelium** (Mk 1:14 = "Věřte v Království", v. 15; Řím 1:1; 15:16; 2 Kor 11:7; 1 Tes. 2:2, 8, 9; 1 Pet 4:17).

= **evangelium** (Mt 11:5; Mk 13:10; 14:9; 16:15; Lk 3:18; 4:18; 7:22; 9:6; + 80krát)

= **toto evangelium o Království** (Mt 24:14)

= **toto evangelium** (Mat 26,13).

= **evangelium Boží milosti** (Skutky 20:24)

= **hlásání evangelia o Království** (Sk 20:25)

= zvěstování celé Boží rady (Skutky 20:27).

= evangelium o spasení (Ef 1:13; Řím 1:16).

= **evangelium Ježíše Krista** (Marek 1:1)

= Kristovo evangelium (2 Kor 9:13)

= evangelium o Kristově slávě (2 Kor 4:4)

= evangelium blaženého Boha (1 Tim 1:11)

= tajemství evangelia (Ef 6:19; viz Řím 16:25)

= Tvé (Boží) slovo (slova) (Jan 17:6, 8: "přijali slova").

= **Boží slovo** (37krát)

= **Jeho slovo** (Tit 1:3; 1 Jan 2:5)

= **slovo** (46krát)

= slovo pravdy (2 Kor 6:7; Ef 1:13; Kol 1:5; 2 Tim 2:15; Jak 1:18).

= poznání pravdy (1 Tim 2:4; 2 Tim 2:25; 3:7; Tit 1:1; Heb 10:26).

= pravda (50krát)

= pokání a odpuštění hříchů ve jménu Ježíše (Lukáš 24:47).

= Pánovo slovo (Sk 8:25; 12:24; 13:44, 48, 49; 15:35, 36; 16:32; 19:10; 19:20; 1 Tes 1:8; 4:15; 2 Tes 3:1; 1 Pet 1:25).

= slovo evangelia (Sk 15:7)

= naše evangelium (1 Tes 1:5; 2 Tes 2:14; 2 Kor 4:3)

= evangelium našeho pána Ježíše (2 Tes 1:8).

= slovo Jeho milosti (Sk 14:3; 20:32).

= milost a pravda (Jan 1:14, 17).

= slovo kříže (1 Kor 1:18)

= Boží slova (Jan 3:34; 8:47; Zj 17:17; 19:9).

= slova života přicházejícího věku (Jan 6:68)

= moje (Ježíšovo) slovo (Jan 5,24; 8:31, 37, 43, 51, 52; 14:23, 24; 15:20; Zj 3:8).

= má (Ježíšova) slova (Mt 24:35; Mk 8:38; 13:31; Luk 6:47; 9:26; 21:33; Jan 5:47; 14:10, 24; 15:7).

= mé učení (Jan 7:16; 2 Tim 3:10).

= tato má slova (Mt 7:24, 26)

= má rčení (Jan 12:47, 48).

= mé (Pavlovo) evangelium (Řím 16:25)

= má (Pavlova) slova (Sk 26:25).

= moje (Pavlovo) poselství (1 Kor 2:4)

= moje (Pavlovo) kázání (1 Kor 2:4)

= tajemství Božího království (Mt 13:11; Mk 4:11; Lk 8:10).

= kázání Ježíše Krista (Řím 16:25)

= Kristovo tajemství (Kol:4,3; Ef 3:4; Kol 1:27).

= tajemství (Řím 16:25; Ef 1:9).

= tajemství víry (1 Tim 3:9)

= tajemství zbožnosti (1 Tim 3:16)

= slovo života (Fil 2:16; 1 Jan 1:1).

= Boží tajemství (Zj 10:7)

= slovo víry (Řím 10:8)

= Kristovo slovo (Sk 10:36; Řím 10:17; Kol 3:16).

= trvalé Boží slovo (1 Pet 1:23)

= vštípené Boží slovo (Jak 1:21)

= naše zpráva ("slyšené slovo") (Jan 12:38; Řím 10:16)

= víra (32krát)

= slovo o této záchraně (Skutky 13:26).

= této záchrany (1 Pet 1:10).

- = tato Boží záchrana (Sk 28:28)
- = naše společná záchrana (Juda 1:3).
- = víra jednou provždy odevzdaná svatým (Juda 3).
- = zjevení pravdy (2 Kor 4:2).
- = slovo smíření (2 Kor 5:19).
- = meč ducha (Ef 6:17)
- = slovo spravedlnosti (Heb 5:13).
- = slovo mé vytrvalosti (Zj 3:10)
- = slovo jejich svědectví (Zj 12:11)
- = Ježíšovo svědectví (Zj 1:2, 9; 12:17; 19:10; 20:4)
- = evangelium o nadcházejícím věku⁷ (Zj 14:6)⁸

"Boží slovo" není Bible, ale evangelium o Království!

"Různé "vnitřní" termíny raně křesťanské řeči [zahrnují] zmínky o "slově" (*o logos*) jako technickém termínu pro poselství evangelia (Mk 2:2; 4:14-20, 33), což je použití tohoto termínu dobře doložené také v Lukášových Skutcích (např. Lk 1:2; Sk 4:4; 6:4; 8:4; 10:44; 11:19; 14:25; 16:6), s raným použitím také u Pavla (Gal 6:6; Flp 1:14)."

Larry Hurtado, *Christology in Mark's Gospel: Four Views*, 2021, s. 87

PÁNŮV anděl

Carlos Xavier

Mnozí učí, že "PÁNŮV anděl" se vztahuje pouze na jednoho konkrétního anděla, a to na "preexistujícího" Božího Syna. Hebrejský výraz *malak JHWH* lze však přeložit také jako "anděl JHWH" nebo "určitý anděl JHWH" (v závislosti na kontextu).

NET Bible komentuje Genesis 16:7: "Někteří pokládají Pánova anděla za předem vtěleného Krista ... Je však pravděpodobnější, že anděl pouze zastupuje Pána; může mluvit za Pána, protože je poslán s plnou Pánovou autoritou. V některých případech je anděl jasně odlišný od Pána (viz Soud 6:11-23). Není jisté, zda jde vždy o téhož anděla. Ačkoli vlastní jméno následující za podstatným jménem "anděl" činí konstrukci určující [gramaticky], může to jednoduše znamenat, že se v daném kontextu mluví

⁷ "Věčné evangelium" je chybný překlad. Evangelium není věčné; je to dobrá zpráva o nadcházejícím věku Království. "*Aionios*" v řečtině znamená "týkající se nadcházejícího věku". "Evangelium *aionios* není v křesťanském jazyce 'věčné evangelium'... Je to spíše evangelium o věku Království nebo týkající se tohoto věku". (Nigel Turner, *Christian Words*, s. 456). "Věčné"

o určitém andělu poslaném od Pána. **Nemusí se jednat o stejného anděla při každé příležitosti. Všimněte si analogického výrazu 'služebník PÁNA', který se ve SZ vztahuje k různým osobám.**"

Podobně v Deuteronomiu 15:17 Bůh přikazuje pánům, aby vzali šídlo a prostrčili ho služebníkovi uchem. Hebrejštiny zde doslova říká "šídlo", ale máme se domnívat, že existovalo jedno konkrétní šídlo, které se uchovávalo od Mojžíšových dob a používalo se stále? Ovšemže ne.

Také Bible mluví v množném čísle o "Božích andělech" (Gn 28:12; 32:1); ti jsou zjevně totožní s PÁNŮVými anděly (viz Ž 103:20).

Je pravděpodobné, že genialita a autentická podstata judaismu i křesťanství souvisí spíše s vnímáním **Božího působení ve světě** a méně s definicemi jeho ontologické [vztahující se k povaze bytí] osobnosti... Raní křesťanští teologové **se místo toho zabývali definicemi Boží přirozenosti a osobnosti a řeckými filozofickými kategoriemi**. Tím se jejich myšlení vzdálilo od biblického programu a rozhodně od Ježíšova sebepojetí...

Věřím, že raně křesťanští teologové a církve od Nikaie po Chalkedon chtěli tvrdit, že Ježíš z Nazareta byl konečným božským ontologickým činitelem v dějinách. **To je řecké filozofické tvrzení**. Biblická perspektiva by [byla]... spíše výpovědí o **Boží činnosti v dějinách, pokud jde o něj samotného a o nás**, než výpovědí o Boží ontologické povaze a ontologické přítomnosti v dějinách. Identifikovala by Ježíše jako člověka z Nazareta ..., v němž se hluboce projevuje Bůh.

"Program ekumenických koncilů křesťanské církve ve čtvrtém a pátém století, který trvale formoval dogmatickou tradici křesťanské víry... nebyl biblickým programem. Byl to spíše zvláštní typ helénistické a novoplatonické agendy."

J. Harold Ellens, *The Ancient Library of Alexandria and Early Christian Theological Development*, s. 38-39

Komentáře

- "Na své cestě po tomto misijním poli [vězení] jsem se snažil sdílet pravdu a pravda vás osvobodí.

("trvalé") je tedy v mnoha pasážích ekvivalentem "tisíčetého" nebo "majícího vztah k věku budoucího Království".

⁸ Důkazy o evangeliu zbaveném Království najdete v *New Scofield Reference Bible* ke Zjevení 14:6 a v článku "Gospel" v *Unger's Bible Dictionary*.

Vím, že více než 100 mužů si uvědomilo pravdu unitářů věřících Bibli, kterou sdílíte ve svých materiálech. Mohl jsem sem přivést pouze 5 knih, a tak jsem své knihy nechal u jednoho z naší skupiny 'Berean Bible Group' na mém předchozím působišti. Žádám pouze o *The Doctrine of the Trinity: Christianity's Self-Inflicted Wound*. Všechny knihy, které jsem přečetl, se mi moc líbí, ale *The Doctrine of the Trinity* lidi opravdu zaujme." - *Severní Karolína*

- "Gratuluji vám k vaší oddanosti pravdě a k časopisu, na kterém každý měsíc pracujete. Na mém kanálu na YouTube jsem zatím četl v rumunštině několik článků z vašich časopisů a z dostupných knih. Jsem mladý muž z Rumunska, který vás sleduje od roku 2018, a jsem ve všech ohledech rád, že jsem poznal vás a práci, o které jsem přesvědčen, že máte od Boha. Ve skupině společenství, ve které jsem byl před rokem 2018, jsem věřil, že Ježíš byl první bytostí stvořenou Bohem na počátku stvoření a že Duch svatý je také osobní bytost stvořená Synem a že každá duše, která se oddělí od těla, jde buď do dočasného trestu až do soudu, pokud byla nevěřící, nebo do nebe, pokud byla křesťan. Učitel v naší skupině předkládal věci tak přesvědčivě, že mi trvalo více než rok a půl poznat, že jsem se s touto skupinou spojil chybně, dokud jsem nepochopil chyby a odvážně promluvil, nicméně jsem byl okamžitě odmítnut a vyloučen. Nyní se raduji, že znám jediného pravého Boha a člověka Ježíše, Mesiáše, jeho Syna. Bůh dovolil, aby se nechal dobrovolně dopadnout, obžalovat a ukřižovat, aby odčinil naše hříchy, a on je nyní vzkříšen a dlí po Boží pravici jako náš přímluvce a vrátí se, aby nás oblékl do nesmrtelné přirozenosti. Jsem téměř slepý a nemohu číst v tištěné podobě, ale díky zázraku techniky a internetu, který je darem od Boha, máme i my, nevidomí, přístup k dílům a dokonce i možnost je

okamžitě přeložit do našeho jazyka. Zveřejnil jsem mnoho odstavců z vašich děl, protože přinášejí jasné oživení víry, kterou učil Ježíš a apoštolové. A pokud si myslím, že jsou na správné cestě, chci, aby i ostatní v mé zemi došli záchrany. Už netoužím po tom, abych se dostal do nebe, jak jsem si myslel dříve, ale přizpůsobuji se modlitbě naučené od Pána Ježíše, abych prosil o co nejrychlejší příchod Království a plnil Boží vůli na zemi jako v nebi. Těším se na den, kdy se budeme moci podílet na programu nesmrtelnosti, který nyní máme jako živý příslib ve svých srdcích, a že i my se budeme moci podílet na velkém Božím díle očišťování planety od všeho zla a spravování podle Božího záměru s naším nejvyšším vládcem, Mesiášem Ježíšem, a budeme naprosto posvěceni a plni Boží přítomnosti a poznání. A já se smrti nebojím, protože ji neprožívám; bude to spíš spánek, naprosté bezvědomí, které bude trvat jako okamžik, dokud se neprobudím před Kristem, bez ohledu na to, jak dlouho to do té doby potrvá. A pokud smíme projít velkými zkouškami, nejsou hodny srovnání se slávou, která přichází skrze Ježíše, od Boha. Moje žena se také držela některých učení trinitárního letničního hnutí, než mě poznala, ale když začala skrze mě pomalu poznávat pravdu, viděla vynikající soulad s Bibli a pokračování apoštolské pravdy, a radujeme se. Pojdme společně po Boží cestě. Stále na vás pamatujeme ve svých modlitbách před Bohem, aby vás vždy posiloval ve svém díle a skrze vás otevíral mysl mnoha lidí, aby se rozhodli pro pravdu a činili pokání, byli obnoveni a stali se posly pravdy. Přejeme si, aby vás Bůh všechny udržel zdravé a plné energie." – *Rumunsko*

- "Tento časopis mi více osvětluje pravdu o tom, kdo je Bůh a kdo je Ježíš opravdu podle Písma." - *Filipíny*